

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1967-1968.

31 JANVIER 1968.

Proposition de loi modifiant les articles 17 et 32 de la loi du 10 mars 1925 organique de l'Assistance publique.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA SANTE PUBLIQUE (1)
PAR M. **HAMBYE**.

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 25 mars 1925 organique de l'Assistance publique prévoit une incompatibilité basée sur la parenté ou l'alliance jusqu'au deuxième degré entre l'exercice des fonctions de membre de la Commission d'assistance publique et l'exercice des fonctions de secrétaire, de receveur ou d'agent salarié de la Commission.

Ces dispositions donnent actuellement lieu à des difficultés en ce qui concerne la désignation des médecins et plus généralement du personnel des Commissions d'assistance publique, qui ne peuvent être parents ou alliés au degré prohibé des membres de la Commission, sauf à ceux-ci à démissionner pour rendre légalement possible la nomination de leurs parents.

Constatant que pareille incompatibilité n'existe pas en ce qui concerne les membres du Conseil Communal, l'auteur de la proposition propose de la supprimer pour les membres des C.A.P.; en contrepartie, il propose

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. De Grauw, président; Bascour, Beauthier, Beck, Beghin, Belael, Coppens, Cuvelier Emile, Daman, Dulac, Franck, Heylen, Poma, Remson, Smet Albert, Smedts Jozef, Uselding, Verspeeten, Mlle Wibaut et M. Hambye, rapporteur.

R. A 7225

Voir :

Document du Sénat :

306 (Session de 1965-1966) : Proposition de loi.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1967-1968.

31 JANUARI 1968.

Voorstel van wet houdende wijziging van de artikelen 17 en 32 van de wet van 10 maart 1925 tot regeling van de Openbare Onderstand.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
VOLKSGEZONDHEID (1) UITGEBRACHT
DOOR DE HEER **HAMBYE**.

DAMES EN HEREN,

De wet van 25 maart 1925 tot regeling van de openbare onderstand voorziet in een onverenigbaarheid, gegrond op bloed- of aanverwantschap tot de tweede graad, tussen het lidmaatschap van de commissie van openbare onderstand en de uitoefening van het ambt van secretaris, ontvanger of bezoldigd bediende van die commissie.

Deze bepalingen leveren tegenwoordig moeilijkheden op bij de aanstelling van de artsen en, meer in het algemeen, van het personeel van de commissies van openbare onderstand, die geen bloed- of aanverwant in een verboden graad mogen zijn van de leden van de commissie, tenzij de laatstgenoemden ontslag nemen om de benoeming van hun verwanten wettelijk mogelijk te maken.

Daar deze onverenigbaarheid niet bestaat voor de gemeenteraadsleden, stelt de indiener voor ze op te heffen voor de leden van de C.O.O.; anderzijds stelt hij voor, het verbod om deel te nemen aan beraadslagingen

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren De Grauw, voorzitter; Bascour, Beauthier, Beck, Beghin, Belael, Coppens, Cuvelier Emile, Daman, Dulac, Franck, Heylen, Poma, Remson, Smet Albert, Smedts Jozef, Uselding, Verspeeten, Mej. Wibaut en de heer Hambye, verslaggever.

R. A 7225

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

306 (Zitting 1965-1966) : Voorstel van wet.

d'étendre aux membres des C.A.P. l'interdiction de prendre part aux délibérations concernant leurs proches, interdiction qui existe déjà pour les membres des Conseils communaux.

Discussion générale.

Des membres profitent de l'occasion que présente la discussion de la proposition pour regretter le retard apporté à une réforme plus profonde des C.A.P. dont la structure et les modes d'activité ne correspondent plus aux besoins actuels.

Le Ministre rappelle que si tout le monde est d'accord sur le principe de la réforme des C.A.P., les avis divergent immédiatement dès qu'il s'agit de préciser le sens et les modalités de cette réforme. Il attend l'avis du Conseil supérieur de l'assistance publique; dans l'intervalle, il s'efforce de régler par la voie d'arrêtés royaux ou de circulaires ce qui peut l'être par ces moyens.

Plusieurs membres se prononcent en faveur de la proposition; si, à défaut d'en trouver la justification dans les travaux préparatoires, l'incompatibilité actuellement contestée peut s'expliquer par le caractère non public des délibérations du C.A.P., ce qui pourrait favoriser certaines collusions, pareille incompatibilité n'a plus aujourd'hui de raison d'être et est de nature à entraver le recrutement du personnel médical et hospitalier. De plus en plus nombreuses sont les Commissionss qui engagent médecins, pharmaciens, sages femmes et infirmières, dans le cadre d'un contrat d'emploi salarié.

Le Ministre ne croit pas que l'application de la loi de 1925 ait provoqué de nombreuses difficultés dans le recrutement de ce personnel; examinant le texte de la loi de 1925, il constate que l'article 27 traite de la nomination du secrétaire et du receveur, que l'article 33 règle celle de médecins, pharmaciens, chirurgiens et sages-femmes, alors que l'article 34 s'occupe de tous les agents. Il lui semble que les règles de l'article 33 sont plus souples que celles des articles 27 et 34 et se pose la question de savoir si une simple circulaire interprétative ne pourrait pas faire échapper les médecins et le personnel hospitalier à la règle de l'incompatibilité qui ne s'appliquerait dès lors qu'au secrétaire, au receveur, aux autres agents salariés : employés, personnel domestique, ouvriers.

Certains membres signalent la différence d'ambiance entre les réunions à huis clos des C.A.P. et les réunions publiques du Conseil communal; cela justifie des règles plus sévères pour le recrutement du personnel des C.A.P., voire même le maintien pur et simple des dispositions actuelles.

Le Ministre signale l'opinion défavorable qu'a émise au sujet de la proposition la Section des C.A.P. de l'Union des Villes et Communes belges; celle-ci craint qu'il soit aussi porté atteinte à une garantie d'impartialité. Il propose de demander d'urgence l'avis du Conseil supérieur de l'Assistance publique.

gen die hun naastbestaanden aangaan, welk verbod reeds geldt voor de gemeenteraadsleden, uit te breiden tot de leden van de C.O.O.

Algemene bespreking.

Enkele leden nemen de bespreking van het voorstel te baat om het te betreuren dat een grondiger hervorming van de commissies van openbare onderstand, waarvan de structuur en de arbeidsmethoden niet meer voldoen aan de eisen van deze tijd, zo lang op zich laat wachten.

De Minister wijst erop dat iedereen het wel eens is over het beginsel van de hervorming van de C.O.O., maar dat de meningen onmiddellijk uiteenlopen zodra het erop aankomt de zin en de modaliteiten van die hervorming nader te bepalen. Hij wacht op het advies van de Hoge Raad voor de openbare onderstand; ondertussen tracht hij regelen op te treden door middel van koninklijke besluiten of circulaires.

Verscheidene leden spreken zich uit ten gunste van het voorstel. In de voorbereidende werkzaamheden wordt niet gezegd waarom de thans betwiste onverenigbaarheid werd ingevoerd. De reden zal wel hierin liggen dat de beraadslagingen van de C.O.O. niet openbaar zijn, wat collusie in de hand kan werken. De onverenigbaarheid heeft echter geen zin meer en staat de aantrekking van geneeskundig en verplegingspersoneel in de weg. Steeds meer commissies nemen dokters, apothekers, vroedvrouwen en verpleegsters aan in het kader van een arbeidsovereenkomst voor bedienden.

De Minister gelooft niet dat de toepassing van de wet van 1925 veel moeilijkheden heeft opgeleverd bij de aanstelling van dat personeel; bij een nader onderzoek van de wet van 1925 blijkt, dat artikel 27 handelt over de benoeming van de secretaris en de ontvanger, artikel 33 over de benoeming van de dokters, apothekers, chirurgen en vroedvrouwen en artikel 34 over alle bedienden. Het komt hem voor dat de bepalingen van artikel 33 soepeler zijn dan die van de artikelen 27 en 34 en hij vraagt zich af of een eenvoudige interpretatieve circulaire de geneeskundigen en het verplegingspersoneel niet zou kunnen ontslaan van de onverenigbaarheid, die derhalve alleen nog zou gelden voor de secretaris, de ontvanger en het ander bezoldigd personeel (bedienden, huispersoneel, arbeiders).

Enkele leden wijzen erop dat de sfeer in de besloten vergaderingen van de C.O.O. geheel anders is dan in de openbare vergaderingen van de gemeenteraad; daarom is het gewettigd dat voor de aanstelling van personeel bij de C.O.O. strengere regels worden gesteld en zelfs dat de bestaande voorzieningen zonder meer worden gehandhaafd.

De Minister deelt mede dat de afdeling C.O.O. van de Unie van Belgische Steden en Gemeenten een ongunstig advies heeft uitgebracht over het voorstel; de Unie vreest dat de onpartijdigheid in het gedrang zal komen. Hij stelt voor dringend het advies te vragen van de Hoge Raad voor de openbare onderstand.

L'auteur de la proposition rappelle que celle-ci date de 14 mois; cet avis aurait pu être sollicité, s'il était utile.

Les débats étant repris à huitaine et chacun ayant eu la possibilité de réfléchir et au besoin de consulter sur la proposition, le Ministre renouvelle sa suggestion de régler partiellement la matière par voie de circulaire.

Un membre fait observer qu'en droit, pareille solution serait boiteuse, une circulaire ne pouvant prévaloir sur un texte fort clair, créant pour tous les agents salariés, fussent-ils médecins, une incompatibilité absolue.

Le Ministre rappelle que son seul souci est d'apporter au problème posé une solution rapide, rendant utile le recours au pouvoir législatif. Si juridiquement, pareille solution est impossible, il se rallie finalement à la proposition.

Discussion des articles.

Un membre propose de scinder l'article unique en 2 articles.

L'article 1er traiterait des abrogations.

L'article 2 contiendrait la disposition nouvelle à introduire dans la loi de 1925; il semble à ce membre que le texte nouveau trouverait mieux sa place après l'article 36, qui traite de la procédure du vote.

En outre, la finale du texte de la proposition devrait être modifiée pour tenir compte de l'existence du Comité spécial de l'hôpital, auquel ne s'applique pas la référence à l'article 60 de la loi de 1925. Il propose le texte repris en annexe du présent rapport dont les deux articles et l'ensemble sont successivement adoptés à l'unanimité.

Le présent rapport est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. HAMBYE.

Le Président,
J. DE GRAUW.

De indiener herinnert eraan dat zijn voorstel al veertien maanden oud is; er is dus tijd geweest om dat advies te vragen, als het van nut kon zijn.

Acht dagen later worden de besprekingen hervat, zodat iedereen inmiddels de gelegenheid heeft gehad om na te denken en zo nodig overleg te plegen. De Minister stelt andermaal voor de zaak gedeeltelijk te regelen bij wege van een circulaire.

Een lid merkt op dat een dergelijke oplossing uit rechtskundig oogpunt mank zou gaan, want een circulaire kan toch niet opwegen tegen een duidelijke tekst die voor alle bezoldigde bedienden, ook voor de geneeskundigen, een volstrekte onverenigbaarheid vaststelt.

De Minister verklaart dat het zijn enige zorg is om het probleem een snelle oplossing te geven zodat de wetgever niet behoeft op te treden. Indien een dergelijke oplossing juridisch onmogelijk is, kan hij zich met het voorstel wel verenigen.

Artikelsgewijze bespreking.

Een lid stelt voor, het enige artikel te splitsen in twee artikelen.

Artikel 1 zou handelen over de opheffingen.

Artikel 2 zou de nieuwe bepaling bevatten, die in de wet van 1925 moet worden opgenomen; het komt hem voor dat de nieuwe tekst beter op zijn plaats zou zijn na artikel 36, dat handelt over de wijze van stemmen.

Bovendien zou het laatste zinsdeel van de tekst moeten worden gewijzigd ten einde rekening te houden met het bestaan van het Speciaal Comité voor de ziekenhuizen, waarop de verwijzing naar artikel 60 van de wet van 1925 niet van toepassing is. Hij stelt een tekst voor, die als bijlage bij dit verslag is gevoegd; beide artikelen en het geheel worden achtereenvolgens met algemene stemmen aangenomen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
J. HAMBYE.

De Voorzitter,
J. DE GRAUW.

TEXTE PROPOSE
PAR LA COMMISSION.

ARTICLE PREMIER.

L'article 17, *d*) et le dernier alinéa de l'article 32 de la loi du 25 mars 1925 organique de l'Assistance publique sont abrogés.

ART. 2.

Il est inséré dans la même loi, un article 36*bis*, libellé comme suit :

« Article 36*bis*. — Il est interdit à tout membre des Commissions d'assistance publique d'être présent à la délibération sur des objets auxquels il a un intérêt direct, soit personnellement, soit comme chargé d'affaires, ou auxquels ses parents ou alliés jusqu'au quatrième degré inclusivement ont un intérêt personnel et direct.

» Cette prohibition ne s'étend pas au delà des parents ou alliés jusqu'au deuxième degré inclusivement, lorsqu'il s'agit de nominations aux emplois, révocations ou suspensions.

» Les dispositions qui précèdent sont applicables aux membres du Comité spécial de gestion d'un hôpital ou des autres Comités spéciaux de gestion, institués pour certains services ou établissements en exécution du dernier alinéa de l'article 60 ».

TEKST VORGEDRAGEN
DOOR DE COMMISSIE.

EERSTE ARTIKEL.

Artikel 17, *d*) en artikel 32, laatste lid, van de wet van 25 maart 1925 tot regeling van de Openbare Onderstand worden opgeheven.

ART. 2.

In dezelfde wet wordt een artikel 36*bis* ingevoegd, luidende als volgt :

« Artikel 36*bis*. — Het is elk lid van de Commissie van Openbare Onderstand verboden aanwezig te zijn bij de beraadslaging en het besluit over punten waarbij hij rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als zaakgelastigde, of waarbij zijn bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad persoonlijk en rechtstreeks belang hebben.

» Dit verbod geldt slechts voor bloed- en aanverwanten tot en met de tweede graad, wanneer het gaat over benoemingen tot ambten, afzettingen of schorsingen.

» De bovenstaande bepalingen zijn eveneens toepasselijk op de leden van het bijzonder beheerscomité van een ziekenhuis of van de andere bijzondere beheerscomités, voor bepaalde diensten of inrichtingen ingesteld ter uitvoering van het laatste lid van artikel 60 ».